

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่

1.1.2 เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่

1.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และไม่ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ศึกษา คือ เกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ที่เข้ารับการฝึกอบรมในโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ ในปี พ.ศ. 2541 – 2542 จำนวน 350 คน หลังจากการเข้ารับการฝึกอบรมแล้ว สามารถแบ่งเกษตรกรออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 233 คน และกลุ่มเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 117 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 187 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่างของของชั้นภูมิเป็นสัดส่วนกับจำนวนหน่วย

ทั้งหมดในชั้นภูมิ

ชั้นภูมิที่ 1 กลุ่มเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ (n_1) มี 124 คน
 ชั้นภูมิที่ 2 กลุ่มเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ (n_2) มี 63 คน
 การวิจัยครั้งนี้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำ
 เกษตรทฤษฎีใหม่ (n_1) ได้จำนวน 100 คน และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ (n_2)
 ได้จำนวน 50 คน รวม 150 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80.21 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด
 จำนวน 187 คน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและลักษณะของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไป
 ใช้เก็บข้อมูล ได้มีการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญใน
 เรื่องการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อพิจารณาขอรับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ
 โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ
 ประชากรที่ใช้ศึกษา จำนวน 20 คน ในจังหวัดลำพูน แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถาม ในตอนที่ 2
 ที่สนใจของเกษตรกรต่อการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตอนที่ 3 การวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
 การทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ และตอนที่ 4 ปัญหาในการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ มาวิเคราะห์ทางสถิติ
 เพื่อหาค่า Reliability Coefficient ปรากฏว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Alpha)
 ตอนที่ 2, 3 และ 4 คือ 0.8741, 0.5337 และ 0.7198 ตามลำดับ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงเดือน
 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550 โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มที่กำหนดไว้

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติ
 ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1.2.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจของ
 เกษตรกร สภาพพื้นฐานของการทำการเกษตรของเกษตรกร สภาพพื้นฐานการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่
 ของเกษตรกร ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร ความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร ทัศนคติของเกษตรกรต่อการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่

และปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย มัชฌิมาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2.5.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ และไม่ตัดสินใจทำ การเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

1.3 สรุปผลการวิจัย

ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล สังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำ เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ พบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย

เกษตรกรส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 51 – 60 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 56.71 ปี เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีช่วง อายุระหว่าง 51 – 60 ปี และ 41 – 50 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 57.03 ปี และ 56.08 ปี

เกษตรกรส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อ พิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 3 – 4 คน โดยมี จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 3.97 คน เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตร ทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 3 – 4 คน โดยมีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 3.94 คน และ 4.04 คน

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน ระหว่าง 2 – 3 คน โดยมีแรงงานเฉลี่ย 1.95 คน เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจ ทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน ระหว่าง 2 – 3 คน โดย มีแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนเฉลี่ย 2.08 คน และ 1.70 คน

เกษตรกรเกือบทั้งหมดประกอบอาชีพการเกษตร เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกือบทั้งหมดประกอบอาชีพการเกษตร

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีช่วงประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร มาแล้ว 31 – 40 ปี โดยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรเฉลี่ย 34.04 ปี เมื่อ พิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีช่วง

ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรมาแล้ว 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี โดยมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรเฉลี่ย 34.97 ปี และ 32.18 ปี

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีขนาดพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด 6 – 10 ไร่ โดยมีขนาดพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 15.36 ไร่ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด 6 – 10 ไร่ และ 11 – 15 ไร่ โดยมีขนาดพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 15.81 ไร่ และ 14.44 ไร่

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีขนาดพื้นที่ถือครองของตนเอง 6 – 10 ไร่ โดยมีขนาดพื้นที่ถือครองของตนเองเฉลี่ย 13.15 ไร่ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีขนาดพื้นที่ถือครองของตนเอง 6 – 10 ไร่ โดยขนาดพื้นที่ถือครองของตนเองเฉลี่ย 14.14 ไร่ และ 11.16 ไร่

เกษตรกรส่วนใหญ่ ไม่มีการเช่าพื้นที่ทำกิน โดยมีขนาดพื้นที่เช่าทำกินเฉลี่ย 2.21 ไร่ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ไม่มีการเช่าพื้นที่ทำกิน โดยมีขนาดพื้นที่เช่าทำกินเฉลี่ย 1.67 ไร่ และ 3.28 ไร่

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 40,000 บาท เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว อยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 40,000 บาท/ปี และ 40,001 – 80,000 บาท/ปี

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีรายได้รวมในภาคการเกษตรของครอบครัว อยู่ในช่วงระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีรายได้ในภาคการเกษตรอยู่ในช่วงระหว่าง 20,001 – 40,000 บาท/ปี และ 40,001 – 60,000 บาท/ปี

เกษตรกรส่วนใหญ่ ไม่มีรายได้รวมนอกภาคการเกษตรของครอบครัว เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้รวมนอกภาคการเกษตรของครอบครัว

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีแหล่งสินเชื่อที่กู้ยืมเงินมาเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรกับธนาคาร ธ.ก.ส. และมีจำนวนสินเชื่อที่กู้ยืมเงินมาเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรอยู่ในช่วง 100,001 – 200,000 บาท เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีแหล่งสินเชื่อที่กู้ยืมเงินมาเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรกับ

ธนาคาร ธ.ก.ส. และจำนวนเงินเชื่อที่กู้ยืมเงินมาเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตร อยู่ในช่วง 100,001 – 200,000 บาท

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีตำแหน่งทางสังคม และมีตำแหน่งเป็น คณะกรรมการหมู่บ้าน เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีตำแหน่งทางสังคม และมีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการกลุ่ม/สมาคม/ประชาคม

เกษตรกรส่วนใหญ่ เป็นสมาชิกกลุ่มทางการเกษตร เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มธนาคาร ธ.ก.ส.

สภาพพื้นฐานของการทำการเกษตรของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรกรส่วนใหญ่ เคยมีรูปแบบการทำการเกษตร คือ ทำนาอย่างเดียว เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ทำนาอย่างเดียว และเกษตรผสมผสาน

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรเป็นที่ราบ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ และเป็นกลุ่ม

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีชนิดของดินที่ทำการเกษตร คือ ดินเหนียว เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ชนิดของดินที่ทำการเกษตร คือ ดินร่วนปนทราย และดินเหนียว

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความอุดมสมบูรณ์ของดินที่ทำการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ความอุดมสมบูรณ์ของดินที่ทำการเกษตรอยู่ในระดับ ปานกลาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีเขตพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ใน เขตอาศัยน้ำฝน เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีเขตพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ใน เขตอาศัยน้ำฝน

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความพอเพียงของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอยู่ในระดับเพียงพอตลอดปี เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีความพอเพียงของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอยู่ในระดับ เพียงพอตลอดปี

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีแหล่งน้ำเสริมสำหรับสระน้ำในแปลงเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ แม่น้ำลำธาร เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีแหล่งน้ำเสริมสำหรับสระน้ำในแปลงเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ แม่น้ำลำธาร

สภาพพื้นฐานการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรกรส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ อยู่ในช่วงระหว่าง 6 – 10 ปี เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ อยู่ในช่วงระหว่าง 6 – 10 ปี และไม่มีประสบการณ์ในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรกรทั้งหมดได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการอบรมและถ่ายทอดความรู้ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งหมดได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการอบรมและถ่ายทอดความรู้

เกษตรกรส่วนใหญ่ ได้รับการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ได้รับการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ

เกษตรกรส่วนใหญ่ จำนวน 2 กลุ่มย่อยเท่า ๆ กัน ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นจำนวน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ครั้ง และเป็นจำนวน 3 – 4 ครั้ง เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 3 – 4 ครั้ง และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ครั้ง

เกษตรกรส่วนใหญ่ เคยมีประสบการณ์ไปทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และมีประสบการณ์ไปทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 1 – 2 ครั้ง เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ไปทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และมีประสบการณ์ไปทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ จำนวน 1 – 2 ครั้ง

เกษตรกรส่วนใหญ่ เคยมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเรื่อง การผลิต เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่วนใหญ่เคยมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในเรื่อง การผลิต

**ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจ
ทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่**

โดยภาพรวมของเกษตรกรมีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ จากแหล่งต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เกษตรกรได้รับเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ในระดับมาก คือ วิทยุโทรทัศน์ และในส่วนของแหล่งข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่เหลือเกษตรกรได้รับในระดับ น้อย

เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับน้อย สำหรับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับอยู่ในระดับ มาก คือ วิทยุโทรทัศน์

เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับน้อย สำหรับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับอยู่ในระดับปานกลาง คือ วิทยุโทรทัศน์

**ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำ
เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่**

โดยภาพรวมเกษตรกรสามารถตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งหมด 16 ข้อได้ถูกต้อง อยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 80 – 100 เปอร์เซนต์ เป็นจำนวน 13 ข้อ และเกษตรกรสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นจำนวน 2 ข้อ ซึ่งพบว่า เกษตรกรตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ได้ถูกต้อง 100 เปอร์เซนต์ เป็นจำนวน 1 ข้อ

เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่สามารถตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งหมด 16 ข้อได้ถูกต้อง อยู่ในช่วงระหว่าง ร้อยละ 80 – 100 เปอร์เซนต์ เป็นจำนวน 13 ข้อ และเกษตรกรสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นจำนวน 2 ข้อ ซึ่งพบว่า เกษตรกรตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ได้ถูกต้อง 100 เปอร์เซนต์ เป็นจำนวน 3 ข้อ

เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ สามารถตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งหมด 16 ข้อได้ถูกต้อง อยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 80 – 100 เปอร์เซนต์ เป็นจำนวน 12 ข้อ และเกษตรกรสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

ต่ำกว่าร้อยละ 50 เป็นจำนวน 2 ข้อ ซึ่งพบว่า เกษตรกรตอบคำถามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ได้ถูกต้อง 100 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 1 ข้อ

โดยภาพรวมของเกษตรกรมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับความรู้มาก เมื่อพิจารณาถึงเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ อยู่ในระดับความรู้มาก

ทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่

ในภาพรวมของเกษตรกรมีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วย ต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ สำหรับประเด็นของข้อความที่เกษตรกรทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 5 ข้อ

เมื่อพิจารณาถึงทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วย ต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ สำหรับประเด็นของทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 7 ข้อ

เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วย ต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ สำหรับประเด็นของทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 1 ข้อ

ปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่

ในภาพรวมของเกษตรกรมีปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับประเด็นปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรที่อยู่ในระดับปัญหามากที่สุด คือ ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับประเด็นปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรที่อยู่ในระดับปัญหามาก คือ ราคาผลผลิตตกต่ำ ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ค่าแรงงานที่เพิ่มมากขึ้น แหล่งรับซื้อผลผลิตมีน้อย พ่อค้าคนกลางให้ราคาผลผลิตที่ต่ำ

เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับประเด็นปัญหาการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรที่อยู่ในระดับปัญหามากที่สุด คือ ราคาผลผลิตตกต่ำ ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ และไม่ตัดสินใจทำการเกษตร

ทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร

การศึกษานี้พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร โดยพบว่า มีตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปร ซึ่งมีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

ซึ่งปัจจัยเกือบทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

การพิสูจน์สมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า มีตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวแปร ในสมการที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม จึงพิสูจน์ได้ว่า มีปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

2. การอภิปรายผล

ในด้านศักยภาพการผลิตของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จากผลการศึกษสามารถอภิปรายได้ดังนี้

โดยภาพรวมของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ พบว่า มีลักษณะพื้นฐานข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ ของเกษตรกรมีลักษณะคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ หรือใกล้เคียงกันเกือบทั้งหมด ซึ่งแทบจะไม่แตกต่างกันหรืออาจจะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในบางประเด็นเท่านั้น

ซึ่งในส่วนของคุณลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรที่มีความแตกต่างกันของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตรแตกต่างกัน คือ ช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี กับช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตรโดยเฉลี่ยแตกต่างกันคือ 34.97 ปี กับ 32.18 ปี

ขนาดพื้นที่เช่าทำกินเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ 1.67 ไร่ กับ 3.28 ไร่ ซึ่งเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ พบว่า มีการเช่าพื้นที่ทำกินมีขนาดพื้นที่เป็น 2 เท่าของกลุ่มเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่

รายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ 97,532.00 บาท/ปี กับ 74,370.00 บาท/ปี รายได้ในภาคการเกษตรของครัวเรือนโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน คือ 63,160.00 บาท/ปี กับ 43,270.00 บาท/ปี รายได้นอกภาคการเกษตรของครัวเรือนโดยเฉลี่ยแตกต่างกันคือ 34,342.00 บาท/ปี กับ 31,100.00 บาท/ปี เพราะเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีลักษณะการทำการเกษตรเป็นการผลิตในเชิงพาณิชย์ จึงทำให้ขนาดพื้นที่เช่าทำสูงกว่าเป็น 2 เท่าของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ แต่เกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนโดยเฉลี่ย รายได้ในภาคการเกษตรของครัวเรือนโดยเฉลี่ย และรายได้นอกภาคการเกษตรของครัวเรือนโดยเฉลี่ยสูงกว่าเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เนื่องมาจากการเกษตรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่เป็นการผลิตในเชิงพาณิชย์ มีรายจ่ายในเรื่องของต้นทุนการผลิตที่สูงกว่า มีรายจ่ายในการเช่าพื้นที่ทำกินมากกว่าเกษตรกรที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ซึ่งรายได้รวมในภาคการเกษตรของครอบครัวโดยเฉลี่ยสอดคล้องกับการวิจัยของ สิริรัตน์ พิชิตพร (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร จังหวัดลำพูน พบว่า เกษตรกรมีรายได้ที่เกิดจากการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยมีรายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย 61,866.70 บาท/ปี ซึ่งรายได้รวมในภาคการเกษตรของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีรายได้ใกล้เคียงกัน คือ 63,160.00 บาท/ปี และ 43,270.00 บาท/ปี

ในด้านการปฏิบัติทางด้านการเกษตรของเกษตรกรผู้ตัดสินใจและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จากผลการศึกษสามารถอภิปรายได้ดังนี้

โดยภาพรวมของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ พบว่า มีการปฏิบัติทางด้านการเกษตรเกษตรที่คล้ายคลึงกัน หรือใกล้เคียงกัน และแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในบางประเด็นเท่านั้น

ซึ่งในส่วนของปฏิบัติทางด้านการเกษตรที่มีความแตกต่างกันของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ได้แก่ รูปแบบการทำการเกษตรที่แตกต่างกัน คือ ทำนาอย่างเดียว กับ เกษตรผสมผสาน มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน คือ เป็นที่ราบกับ เป็นที่ลุ่ม มีลักษณะชนิดของดินที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน คือ ดินร่วนปนทราย กับ ดินเหนียว ประสิทธิภาพในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีความแตกต่างกัน คือ มีประสิทธิภาพในการทำเกษตร

ทฤษฎีใหม่มาแล้วระหว่าง 6 – 10 ปี กับ ไม่มีประสบการณ์การทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรกรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่แตกต่างกัน คือ จำนวน 3 – 4 ครั้ง กับ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ครั้ง

**ในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้
ที่ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่** จากผลการศึกษสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรกรผู้ตัดสินใจทำ และผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน คือ มีปริมาณการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับ อยู่ในระดับน้อย

สำหรับเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ เกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับอยู่ในระดับ มาก คือ วิทยุโทรทัศน์ แต่เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งแหล่งข้อมูลข่าวสารเกษตรทฤษฎีใหม่ที่เกษตรกรได้รับ สอดคล้องกับการวิจัยของ สุทธิศักดิ์ สีนธิบุญ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะและการยอมรับปฏิบัติการเกษตรผสมผสานในเชิงอนุรักษ์ของเกษตรกรอำเภอเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์

เกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ อยู่ในระดับความรู้มาก

เกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้ง 2 กลุ่ม สามารถตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องใกล้เคียงกันเป็นจำนวน 13 ข้อ กับ 12 ข้อ จากแบบสอบถามทั้งหมด 16 ข้อ และพบว่า เกษตรกรผู้ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 100 เปอร์เซ็นต์ เป็นจำนวน 3 ข้อ แต่เกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 100 เปอร์เซ็นต์ได้เพียง 1 ข้อเท่านั้น

ในด้านทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ไม่แตกต่างกัน คือ มีทัศนคติอยู่ในระดับ เห็นด้วย ต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

ในด้านปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรผู้ตัดสินใจทำและผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ไม่แตกต่างกัน คือ มีปัญหาในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับ ปานกลาง

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร ในจังหวัดเชียงใหม่ จากผลการศึกษสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร ในจังหวัดเชียงใหม่) โดยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ มีจำนวน 7 ตัวแปร ได้แก่ 1) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 2) จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน 3) รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว 4) ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ 5) ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ 6) ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ และ 7)ทัศนคติต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

2.1 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากการศึกษาพบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่น้อยลงถึง 4.289 เท่าของเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่น้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนการเกษตรที่มากกว่า จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่น้อยลง เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463)

เมื่อพิจารณารางเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า จำนวนแรงงานด้านการเกษตรมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ดังนั้น เกษตรกรผู้ที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มากจะเป็นผู้ที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนน้อย และมีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่มีระดับความรู้ต่ำ เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่น้อย

จึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำ
การเกษตรทฤษฎีใหม่น้อยลง

2.2 จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน

จากการศึกษาพบว่า จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนที่มากกว่า จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นถึง 9.385 เท่าของเกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนที่น้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนมาก จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนน้อยกว่า (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463) จากการตารางที่ 4.10 พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนโดยเฉลี่ยมากกว่าเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 2.08 คนกับ 1.70 คน

เมื่อพิจารณตารางเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า จำนวนแรงงานด้านการเกษตรมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ดังนั้น เกษตรกรผู้ที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนที่มากจะเป็นผู้ที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสมโดยมีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ และมีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่มีระดับความรู้มาก เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนที่น้อย จึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น

2.3 รายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือน

จากการศึกษาพบว่า รายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนเกษตรกรมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำงานเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีรายได้รวม

ทั้งหมดของครัวเรือนที่มากกว่า จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นถึง 4.521 เท่าของเกษตรกรที่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนที่น้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนที่สูง จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463)

จากการตารางที่ 4.10 พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือน โดยเฉลี่ยมากกว่าเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 97,532.00 บาท/ปี กับ 74,370.00 บาท/ปี ดังนั้น เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่จะมีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนมากกว่าเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่มากกว่า

เมื่อพิจารณาดารงเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า รายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ดังนั้น เกษตรกรผู้ที่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนที่สูงกว่าจะเป็นผู้ที่มีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่มาก และมีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับความรู้มาก เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวเรือนที่น้อย จึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น

2.4 ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ

จากการศึกษาลักษณะพื้นที่ทำการเกษตร ได้แก่ ที่ราบ ที่ดอน และที่ลุ่ม เมื่อเทียบกับลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ลุ่ม พบว่า เกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่มากกว่าเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ลุ่มและที่ดอน เพราะลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบมีความเหมาะสมในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ซึ่งลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบมีความเหมาะสมและง่ายต่อการแบ่งพื้นที่ออกเป็นสัดส่วนตามหลักการของเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ ต้องมีการแบ่งพื้นที่ดินออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ สระน้ำ 30 % : ปลูกข้าว 30 % : ทำไร่ทำสวนเลี้ยงสัตว์ 30 % : ที่อยู่อาศัย 10 % ซึ่งถ้าหากลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรเป็นที่ลุ่ม จะลักษณะพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นสระน้ำ และปลูกข้าวมากกว่าที่จะทำไร่

ทำสวนเลี้ยงสัตว์ เพราะที่ลุ่มมีลักษณะพื้นที่น้ำท่วมถึงได้ง่าย อีกทั้งระดับน้ำใต้ดินตื้น ไม่เหมาะสมต่อการทำไร้ทำสวนเลี้ยงสัตว์ ในส่วนของลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ดอน มีความเหมาะสมกับการทำไร้ทำสวนเลี้ยงสัตว์ ซึ่งลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ดอนไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าว เพราะข้าวมีต้องการปริมาณน้ำสูง อีกทั้งยังประสบปัญหาในเรื่องของปริมาณของน้ำในสระน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช เพราะสระน้ำไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดทั้งปี

ซึ่งลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นถึง 6.408 เท่าของเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ลุ่ม นั่นคือ เกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ จึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มมาสูงขึ้น เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ลุ่ม (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463) จากการตารางที่ 4.10 พบว่า เกษตรกรผู้ที่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบจำนวนมากกว่าเกษตรกรผู้ที่ไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ ร้อยละ 64.0 กับ ร้อยละ 44.0

เมื่อพิจารณตารางเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือน ทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ดังนั้น เกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบจะมีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรในครัวเรือนจำนวนมาก และมีทัศนคติที่ดีหรือเห็นด้วยต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ลุ่ม จึงมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น

2.5 ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่

จากการศึกษาพบว่า ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกร

ที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่มากกว่า จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นถึง 4.357 เท่าของเกษตรกรที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่น้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่มาก จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่น้อย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463)

เมื่อพิจารณาดารงเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า ปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว ดังนั้น เกษตรกรที่มีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่มากจะเป็นเกษตรกรที่มีรายได้รวมทั้งหมดของครัวอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีปริมาณการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในปริมาณการรับรู้ข่าวสารที่น้อย จึงมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น

2.6 ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่

จากการศึกษาพบว่า ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในระดับความรู้มาก จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นถึง 3.999 เท่าของเกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ในระดับน้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับความรู้มาก เกษตรกรจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ในระดับน้อย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463)

เมื่อพิจารณาดารงเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอย โลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า ระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนแรงงานด้านการเกษตร การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ดังนั้น เกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่อยู่ในระดับความรู้มาก จะเป็นเกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานด้านการเกษตรมาก มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ในระดับรู้น้อย จึงมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น

2.7 ทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่

จากการศึกษาพบว่า ทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ (การตัดสินใจทำและไม่ตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่) เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก โดยใช้ค่าสถิติ Wald (ตารางที่ 4.11) แสดงว่า เกษตรกรที่มีทักษะคิดที่ดีหรือที่อยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงขึ้นไปถึง 3.834 เท่าของเกษตรกรที่มีเกษตรกรที่มีทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่น้อยกว่า นั่นคือ เกษตรกรที่มีทักษะคิดที่ดีหรือที่อยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มสูงมากขึ้น เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีเกษตรกรที่มีทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่น้อยกว่า (กัลยา วานิชย์ บัญชา, 2548 : 431 - 438, 463)

เมื่อพิจารณาดารงเมตริกความสัมพันธ์ของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ความถดถอย โลจิสติก (ตารางที่ 4.9) จะเห็นได้ว่า ทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ อธิบายได้ว่า เกษตรกรที่มีทักษะคิดที่ดีหรือที่อยู่ในระดับเห็นด้วยต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ จะเป็นผู้ที่มีลักษณะพื้นที่ทำการเกษตรที่เป็นที่ราบ เมื่อเทียบกับเกษตรกรที่มีทักษะคิดต่อการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ที่อยู่ระดับน้อย จึงมีแนวโน้มมีการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปวิเคราะห์ถึงข้อมูลและปัญหาในการตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร และหาแนวทางแก้ไขต่อไปได้

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อให้เกษตรกรสามารถตัดสินใจปรับเปลี่ยนระบบการทำการเกษตรแบบพืชเชิงเดี่ยวเป็นการทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ได้เพิ่มมากขึ้น และถูกต้อง เข้าใจในหลักการทำเกษตรทฤษฎีใหม่เพิ่มมากยิ่งขึ้น

1. การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้น จึงควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยสนับสนุนส่งเสริมการใช้การสื่อสารผ่านมวลชนขนาดใหญ่ ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงเกษตรกรได้ง่ายที่สุด โดยมีการเพิ่มปริมาณจำนวนครั้งในการออกอากาศถ่ายทอดสดสัญญาณ และช่วงเวลาที่น่าจะเหมาะสมคือ ช่วงเช้าตรู่ เวลาประมาณ 04.00 – 07.00 น. เพื่อให้เกษตรกรเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริงจากการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีทัศนคติที่ดี หรือเห็นด้วยกับการทำเกษตรทฤษฎีใหม่นั้นแล้วเกิดการตัดสินใจเปลี่ยนมาทำเกษตรทฤษฎีใหม่

2. หน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเกษตรทฤษฎีใหม่ เมื่อมีการส่งเสริมการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ไปสู่เกษตรกรแล้ว เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรทฤษฎีใหม่ ควรจะมีการติดตามและประเมินผลของโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่หลังจากที่ได้ทำการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ให้แก่เกษตรกร และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำเกษตรทฤษฎีใหม่กลับไปสู่เกษตรกรที่ประสบปัญหา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการตัดสินใจทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร
- 2) ควรศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกร